

ת"פ 44866/05/18 - מדינת ישראל נגד גלית אזולאי, שמלות ערב גלית אזולאי בע"מ, גלית אזולאי עיצובים בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 44866-05-18 מדינת ישראל נ' אזולאי ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמות 1. גלית אזולאי
2. שמלות ערב גלית אזולאי בע"מ
3. גלית אזולאי עיצובים בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מיכאל פינקשלטיין

ב"כ הנאשמת - עו"ד משה שמיר

הנאשמת

גזר דין

רקע ותמצית עובדות כתב האישום

1. הנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית מיום 3.3.2021 (להלן: "כתב האישום"), בביצוע 20 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"). בהתאמה, ועל יסוד הודיית הנאשמת, הורשעה נאשמת 2 ב- 14 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, ונאשמת 3 ב- 6 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ.

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום, הנאשמות 2 ו-3 הן חברות פרטיות אשר נרשמו כעוסק מורשה לעניין חוק מע"מ, והיו בניהולה הפעיל של הנאשמת בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. על פי האישום הראשון, הנאשמת והנאשמת 2 לא הגישו במועד, במודע, 14 דוחות תקופתיים לתקופות 1-12/2016 ו-1-2/2017, מבלי שצורף אף באיחור, מלוא התשלום המגיע מהדוחות לתקופות 8/16, 9/16, 11/16, 12/16, 1/17, 2/17 בסך כולל של 101,981 ₪. על פי האישום השני, הנאשמת והנאשמת 3 לא הגישו כלל, במודע, 3 דוחות תקופתיים לתקופות 5-7/2017. המס הנובע מדוחות אלה עומד על סך 43,999 ₪. על פי האישום השלישי, הנאשמת והנאשמת 3 לא הגישו במועד, במודע, 3 דוחות תקופתיים לתקופות 2-4/2017 ומבלי שצורף אף באיחור התשלום המגיע מדוחות אלה בסך 51,062 ₪. בסה"כ, סכום הנזק לקופה הציבורית מהעבירות הוא בסך 197,042 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנה לעובדות כתב האישום ולערכים המוגנים, ציין את ביצוע העבירות במסגרת שתי חברות (הנאשמות 2 ו-3), כשלאחר שסגרה הנאשמת את נאשמת 2 לה נותר חוב בגין הדוחות שלא הוגשו בסך 101,981 ₪, ביצעה הנאשמת 6 עבירות נוספות במסגרת ויחד עם נאשמת 3 אותה פתחה, והמס הנובע מהן עומד על סך של 95,061 ₪. לטענת ב"כ המאשימה מתחם העונש ההולם לכל עבירה כאירוע הוא בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בשיעור 5%-10% מסכום המחדל, התחייבות ומאסר על תנאי בין חודשיים ל-8 חודשים. ב"כ המאשימה פירט שהנאשמת היא פושטת רגל, וציין כי בעקבות אישורה של תביעת חוב אשר הוגשה במסגרת הליך פשיטת הרגל של הנאשמת על סך של כ- 130,000, שולם למע"מ דיבידנד בסך 81,585 ₪ (ע"ת 1). לדבריו, סכום המחדל שנותר הוא בסך 115,457 ₪ (כפי שאף אישר הסנגור).

4. ב"כ המאשימה הרחיב ביחס להסרת המחדל, חלק על טענת ההגנה (ככל שתבוא) לפיה האחריות לכך שהמחדל לא הוסר במלואו היא בגין מחדלי שלטונות מע"מ וגובה תביעת החוב שהוגשה. לדבריו, תביעת החוב נסמכה על ערבות אישית עליה חתמה הנאשמת לצורך הגעה להסדר בגין חובות אזרחיים אשר עמדה על סך של 140,663 ₪, תוך שציין כי מחדלי המע"מ במקרה זה הם של החברות הנאשמות, שהן ישויות משפטיות נפרדות. לאור מספר העבירות שביצעה הנאשמת ומשך ביצוען, כמו גם הסרת המחדל החלקית, עתירת ב"כ המאשימה היא כי ייגזר על הנאשמת עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות, וכי יוטל קנס סמלי על הנאשמות 2 ו-3.

5. **ב"כ הנאשמת** הפנה להודיית הנאשמת וטען כי העבירות בוצעו על ידה על רקע קשיים כלכליים וירידה במחזור העסקים של נאשמת 2, ובשל סכסוך עם גורם שלישי. לדבריו, בעקבות האמור נאלצה הנאשמת לסגור את הנאשמת 2 ולפתוח את נאשמת 3, אך במעלה הדרך נקלעה גם נאשמת 3 לקשיים ולא עלה בידי הנאשמת להגיש את דוחותיה במועד, לשלם את המס הנובע מהם ולטפל בעניינה הכספיים כנדרש. עוד ציין כי בעקבות מצבה הכלכלי שנבע גם מגירושיה, הוכרזה הנאשמת פושטת רגל ומונה כונס נכסים לנכסיה, ובמסגרת הליך הכינוס נמכרה דירת מגוריה. לדבריו, כיום הנאשמת שהיא בת 51, גרושה ואם לשלושה בגירים, מתגוררת אצל אימה, מצויה בקשיים כלכליים, אינה עובדת ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי. ב"כ הנאשמת ציין שהנאשמת חלתה בקורונה וסובלת מהשלכות פוסט-קורונה שמשפיעות על מצבה הבריאותי וכי היא נוטלת תרופות הרגעה, תוך שהפנה לחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהתקבלה בעניינה. עוד הפנה לכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, שיתפה פעולה והודתה בביצוע העבירות.

6. ב"כ הנאשמת הפנה למאמציה הרבים של הנאשמת להסיר את המחדלים. לדבריו, הנאשמת הייתה במשרדי מע"מ עשרות פעמים והפצירה כי תוגש תביעת חוב על מלוא החוב. לטענתו, לו הייתה מוגשת תביעת חוב על מלוא החוב, היה המחדל מוסר במלואו, ובאי הגשת תביעת חוב על מלוא הסכום נהגו שלטונות מע"מ ברשלנות. ב"כ הנאשמת הגיש את ע"נ 1, מכתבו של המנהל המיוחד לפיו תביעת החוב של מע"מ עמדה על סך של 130,000 ₪, ותביעת החוב אושרה במלואה ואישר כי הסכום שהועבר לשלטונות מע"מ בקשר לתביעת החוב הוא בסך 81,585 ₪. לטענת ב"כ הנאשמת יש לזקוף לזכותה את מאמציה להסרת המחדלים מול שלטונות מע"מ, כשלבדבריו, הנאשמת פעלה גם מול עורך הדין שמטפל בפשיטת הרגל, מול המנהל המיוחד ומול בית המשפט בהליך פשיטת הרגל, וכאמור

דירת מגוריה נמכרה. בקשר למאמציה הנוגעים להסרת המחדל בהליך פשיטת הרגל הגיש את **ענ/2** והפנה ל**ענ/3** המעיד לטענתו על כך שניתן לנאשמת אישור חריג במסגרת הליך פשיטת הרגל לתבוע ספק ממנו לא קיבלה חשבוניות כדי שתוכל לנכותן במע"מ. בנסיבות הכוללות עתירת הסנגור היא כי ייגזר על הנאשמת עונש צופה פני עתיד וקנס סמלי תוך שהפנה לפסיקה.

דברי הנאשמת

7. הנאשמת פירטה אודות הסתבכות נאשמת 2, ציינה קריסה כלכלית של המעצב שהפך למנהל עבודה והיא לבעלת העסק, וטענה שלאור "שיימינג" ברשת, מאחר וחששה מתביעה אזרחית, ולאחר שפנתה למע"מ ולבנק, החליטה "להחליף" חברה, אז פתחה את נאשמת 3. לדבריה, מספר חודשים לאחר מכן, לאור מותה הטרגי של אחייניתה מצבה התדרדר, היא התגרשה, המעצב שעבד עמה עשה לה "בלגן רציני", היא נכנסה להליך פשיטת רגל, ואיבדה הכל. לדבריה, מהרגע הראשון ביקשה להסיר את מחדל המע"מ ואמרה זאת למנהל המיוחד. הנאשמת ציינה כי תביעת החוב של מע"מ עומדת על סך 130,000 ₪ בלבד, ולטענתה, שלטונות מע"מ יכולים היו לערער ולשנות תביעתם אך הם לא פעלו כאמור.

מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד פוגע בשיטת גביית המס, גורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע בפיקוח רשות המסים. מביצוע העבירה נפגע גם הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר מוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש, ויש לזכור שכשבעבירות על פי חוק מע"מ מעסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה.

9. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בסך הכל, המדובר בביצוע 20 עבירות של אי הגשת דוחות במועד בשנים 2016 ו-2017, לגבי 9 מתוכם, מבלי שצורף תשלום לאחר שמרכיבי הדוחות נמסרו למאשימה ו-3 מתוכם לא הוגשו כלל. סכום הנזק לקופה הציבורית מהמעשים אינו מבוטל והוא בסך 197,042 ₪. 8 מבין 20 הדוחות אשר לא הוגשו במועד הוגשו באיחור והמס בגינם שולם.

10. העבירות בוצעו על ידי הנאשמת במקרה דנן במסגרת 2 חברות, הנאשמות, בתקופות עוקבות ובאופן שיטתי למדיי, ראשית במסגרת וביחד עם נאשמת 2, ולאחר שנאשמת 2 נסגרה על ידי הנאשמת, הקימה הנאשמת את נאשמת 3 ומיד המשיכה בביצוע עבירות. האמור מוסיף חומרה לנסיבות, גם אם אקבל את דברי הנאשמת לפיהם הסיבה לסגירת נאשמת 2 והקמת נאשמת 3 לא נבעה או הייתה קשורה לביצוע העבירות או למחדל המס ולעבירות שבוצעו בנאשמת 2, אלא לקושי שעלה בעקבות "שיימינג" ברשת לה ולמעצב שפעל בה, לחשש מתביעה אזרחית, וכן לקושי כלכלי וירידה במחזור העסקים כטענת הסנגור.

11. חשוב לציין, מבלי להתעלם מהקשיים הכלכליים והאישיים הממשיים עמם התמודדה הנאשמת בתקופת ביצוע העבירות, כי כידוע, הפרט אינו רשאי לקיים את פעילותו העסקית על חשבון הקופה הציבורית, גם כאשר נסיבותיו

הכלכליות או האישיות קשות (ראו והשוו רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001)). הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר המדובר בביצוע עבירות על פני תקופה לא מבוטלת כמו בעניינו, כאמור במסגרת וביחד עם חברה אחת (נאשמת 2) ולאחר מכן, עם סגירתה (מכל סיבה שלא תהיה) במסגרת וביחד עם חברה נוספת (נאשמת 3). כשאלה הן הנסיבות, יש קושי במתן משקל ממשי לקולא לקשיים הנטענים שברקע העבירות, הגם שאינני מתעלמת מהם.

12. משקל מתאים יינתן גם לכך שלא נטען שבבסיס העבירות תכנון או תחכום, וכן ובפרט לכך שביחס ל-8 מהעבירות אשר בוצעו במסגרת נאשמת 2, הגם שהדוחות לא הוגשו במועד, הם הוגשו באיחור ואף שולמו - מה שמלמד לפחות על ניסיון של הנאשמות 1 ו-2 לקיים את הוראות החוק, ולו באיחור, ומעיד שאין המדובר בזלזול בוטה בחובת הדיווח ותשלום המסים מצד הנאשמת. בנוסף, יינתן משקל מתאים גם לכך שששת הדוחות הנוספים של נאשמת 2 שלא הוגשו במועד, הוגשו באיחור, ושלושה מהם שולמו באופן חלקי. הנאשמות אף הגישו באיחור 3 מתוך 6 דוחותיה של נאשמת 3 שלא הוגשו במועד, הגם שלא צירפו תשלום לדוחות, ומסרו פרטים ביחס לשלושת הדוחות הנוספים (מבלי להגישם או לצרף תשלום בגינם). כלל המפורט מלמד על מידת פגיעה בינונית בערכים המוגנים ממעשי הנאשמת.

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, בחינתה מלמדת כי בדרך כלל היא מושפעת מכמות העבירות שבוצעו, שיטתיות ביצוען, וכן מהנזק שנגרם לאוצר המדינה ומתיקונו. באופן תדיר נקבע הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על מאסר מותנה, בפרט כאשר מדובר בביצוע עבירות בהיקף שאינו גבוה ביותר או על פני תקופה קצרה יחסית. לעיתים נקבעת תחתית מתחם הענישה על עונש של מאסר מותנה גם כאשר עסקין בסכומי מס שאינם מבוטלים וביצוע די שיטתי של עבירות, ואף כאשר נקבע מתחם כולל לכלל העבירות שבכתב האישום (רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) (להלן: "**רע"פ אבו הלאל**")).

14. בדרך כלל, בהעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, לאור חשיבות ההרתעה בסוג זה של עבירות ובכורתו של האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות, מקום בו לא תוקנו המחדלים, נוטים בתי המשפט לגזור על נאשמים עונשי מאסר אותם ניתן לרצות במקרים מתאימים בעבודות שירות (ראו והשוו: ת"פ (ת"א) 9215-11-16 **מע"מ ת"א 1,2 נ' א.ב. מאכלים ושליחויות** (26.11.2018), ת"פ (פ"ת) 36736-10-13 **מע"מ פתח תקווה נ' פלח** (22.10.2014), ת"פ (שלום-ת"א) 17376-11-14 **מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס** (4.12.2017), ת"פ (שלום-ת"א) 42740-03-16 **מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם** (25.9.2017), ת"פ (שלום-ת"א) 32646-03-16 **מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ** (30.4.2018)). קיימים אף מקרים בהם נגזרים על נאשמים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה (ראו לדוגמא: רע"פ 6901/16 **פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל** (27.9.2016) **ורע"פ אבו הלאל**)).

15. בדרך כלל, מקום בו מוסרים מלוא מחדלי כתב האישום נגזר על נאשמים עונש של מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות בלבד, פעמים רבות אף בהסכמת המאשימה, גם במקרים בהם דובר בביצוע מספר לא מבוטל של עבירות בסכום משמעותי. קיימים מקרים מיוחדים ומתאימים בהם נגזר רק עונש צופה פני עתיד לצד קנס והתחייבות, גם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום במלואם או בכלל (ראו כדוגמה: ת"פ (ת"א) 9080-10-16 **מע"מ מס**

קניה ומע"מ תל אביב נ' אומגה פון סחר (26.11.2018), ת"פ (שלום ת"א) 54943-01-17 **מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים** (3.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 50808-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (28.5.2019), ת"פ (שלום ת"א) 64422-02-18 **מדינת ישראל נ' וינר** (3.6.2019) והפסיקה אליה הפנה הסנגור.

16. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

17. במקרה זה יקבע כעתירת המאשימה מתחם ענישה לכל עבירה כאירוע, בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, כפי שנקבע באופן תדיר בסוג זה של עבירות (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)). הסנגור אף לא טען אחרת. בשים לב לרקע הנטען לביצוע העבירות, המתחמים יחפפו ביניהם במידה רבה.

18. לעניין מתחם הקנס, בעבירות אלה קיימת חשיבות לענישה כספית המדגימה את הפסול שבמעשים, ומלמדת שאין אף תועלת כלכלית לצד ביצוע העבירות. גובה הקנס מושפע מהנסיבות וממידת הפגיעה בערכים המוגנים, ובכלל זאת מהנזק שנגרם לקופה הציבורית. בעת קביעת מתחם הקנס יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה זה הנזק הכספי שנגרם מביצוע עבירות המע"מ הוא בסך של 197,042 ₪. כפי שעולה מדברי הסנגור והנאשמת מצבה הכלכלי של הנאשמת קשה, היא מצויה בהליכי פשיטת רגל וקרסה כלכלית, כיום אינה עובדת, מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי ואף נאלצה למכור את ביתה ומתגוררת כיום בבית אימה. בנסיבות הנדונות, מתחם הקנס יקבע ברף מתון שבין 4,500 ₪ ו- 10,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

19. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע. הנאשמת בת 51, גרושה ואם לשלושה ילדים בגירים, נעדרת עבר פלילי, הודתה בביצוע העבירות וחסכה בזמן שיפוטי יקר, אלה יזקפו לזכותה. הנאשמת השקיעה מאמצים רבים בניסיונות להסיר את מחדלי כתב האישום, באה בדברים עם שלטונות מע"מ, וביתה אף נמכר במסגרת הליכי פשיטת הרגל.

20. בעת הטיעון לעונש הרחיבו הצדדים אודות תביעת החוב של מע"מ בהליכי פשיטת הרגל של הנאשמת. כפי שעולה מטיעוני הצדדים ומהמסמכים אשר הוגשו, שלטונות מע"מ הגישו תביעת חוב בסך 130,007 ₪ (**ענ/1**) (סכום הנמוך מסכום מחדל כתב האישום שהוא בסך כולל של 197,042 ₪). בעקבות תביעת החוב שולם דיבידינד בסך 81,585 ₪ (**ענ/1**). סכום הנזק שנותר לקופה הציבורית הוא בסך 115,457 ₪.

21. ב"כ הנאשמת קבל על גובה תביעת החוב שהוגשה, וטען להתרשלות שלטונות מע"מ משלא הוגשה תביעת חוב על מלוא סכום המחדל. לטענתו, לו הייתה מוגשת תביעת חוב על מלוא הסכום - זו הייתה נפרעת במלואה, המחדל היה מוסר, והנאשמת הייתה נהנית מאותה הקלה הניתנת למי שמסיר את מלוא המחדלים בסוג זה של עבירות. בטיעוניו הפנה **לענ/1** לפיו תביעת החוב אשר הוגשה אושרה במלואה (יש לציין בהקשר זה שעל פי סעיף 4 **לענ/1**, אין

באישור תביעת החוב במלואה כדי להבטיח תשלום דיבידנד בסכום שאושר או כל דיבידנד שהוא). ב"כ המאשימה הפנה מצידו לכך שחובות המס הנובעים מהמחדלים בכתב האישום הם חובות החברות (הנאשמות 2 ו-3), ישויות משפטיות נפרדות מהנאשמת, וצין כי תביעת החוב שהוגשה בהליכי פשיטת הרגל נבעה מערבות אישית עליה חתמה הנאשמת בסך 140,663 ₪.

22. משלא הוגשה על ידי ב"כ הנאשמת כל ראיה המלמדת על כך שרשות המסים יכולה הייתה להגיש תביעת חוב בגובה המחדל הכולל של הנאשמות כטענתו, וכי לו הייתה מוגשת, הייתה מאושרת ואף היה משולם דיבידנד מלא בגינה, לא ניתן לתת משקל ממשי לטענתו לפיה התרשלות הרשות היא אשר הביאה לכך שלא הוסר מלוא מחדל המס שבכתב האישום. כידוע, וכפי שפורט לעיל בפרק העוסק במדיניות הענישה הנוהגת, להסרת מחדל המס במלואו בסוג זה של עבירות משמעות ממשיית לקולא בין שיקולי הענישה (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015)), ובדרך כלל, מקום בו מוסרים מחדלי כתב האישום במלואם, נגזר דינם של נאשמים למאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות בלבד. אלה כאמור אינם פני הדברים בענייננו, ונזק בסך 115,457 ₪ לקופה הציבורית נותר שריר וקיים. יש לזכור כי הסרת המחדל אינה מעשה חסד מצד נאשם, ומובן שמי שאינו מסיר את המחדל במלואו (גם אם בשל חיסרון כס או הליכי פשיטת רגל) אינו זכאי באופן אוטומטי להקלה הניתנת למי שפועל כאמור.

23. מבלי להתעלם מהאמור, בעת קביעת עונשה של הנאשמת יינתן משקל מתאים למאמציה לפעול להסרת המחדל, פנייתה לבית המשפט בהליכי פשיטת הרגל בהקשר זה (ענ"2) ובבקשה לאפשר לה לנקוט הליך כנגד ספק שלטענתה לא הוציא לה חשבונות כנדרש (ענ"3), ולדברי בא כוחה לפיהם פנתה פעמים רבות למע"מ בניסיון לקדם את הסרת המחדלים. להתרשמותי המדובר במי שעשתה מאמצים כנים לא מבוטלים לתקן את הנזק לו גרמה, ועניין זה יישקל לזכותה.

24. בעת קביעת עונשה של הנאשמת נתתי דעתי גם לנסיבותיה ולשנים הקשות שעברה ואשר תוארו על ידה ועל ידי בא כוחה, ובכללן גירושה ומותה הטראגי של אחייניתה. בנוסף למצבה הכלכלי הקשה, לכך שבגילה היא נאלצת להתגורר עם אימה לאחר שבית מגוריה נמכר במסגרת הליכי פשיטת הרגל, לכך שאינה עובדת ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי ואף נוטלת תרופות הרגעה. כמו כן, לדברי בא כוחה לפיהם הנאשמת סובלת מתסמיני פוסט קורונה (הגם שלא צורפו אישורים רפואיים לאמור). ברי כי כל עונש שייגזר על הנאשמת יקשה עליה במצבה.

25. לבסוף, שקלתי גם את חשיבות ההרתעה והאינטרס הציבורי, המקבלים בכורה בעבירות אלה על פני נסיבות אישיות, הגם שאינם מאיינים אותן (רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013)). לאחר כל אלה, בראי הסרת המחדלים החלקית בסך 81,585 ₪, מאמצי הנאשמת להסיר את המחדלים, וכלל נסיבותיה ומאפייניה, מצאתי כי נכון יהיה לגזור את עונשה קרוב לתחתית מתחם הענישה אך לא בתחתיתו, לתקופה קצרה של מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך איזון עונש זה עם קנס נמוך שייגזר עליה בתחתית מתחם הקנס בנסיבותיה הכלכליות הקשות, לצד מאסר על תנאי והתחייבות, הכל כפי שיפורט להלן. על הנאשמות 2 ו-3 שאינן פעילות יגזר קנס סמלי.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמות את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1:

- א. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בדואר חולון, רח' ההסתדרות 36, חולון. הנאשמת תתייצב ביום 23.3.22 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג עוון על פי חוק מס ערך מוסף.
- ג. קנס בסך 4,500 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם 15.3.33. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ד. הנאשמת תתחייב על סך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשעה, וככל שתבצען ניתן יהיה לחלט את התחייבותה.

על הנאשמות 2 ו-3 שאינן פעילות אני גוזרת קנס סמלי בסך 1 ₪ כל אחת.

המזכירות תעביר עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, במעמד הצדדים.